

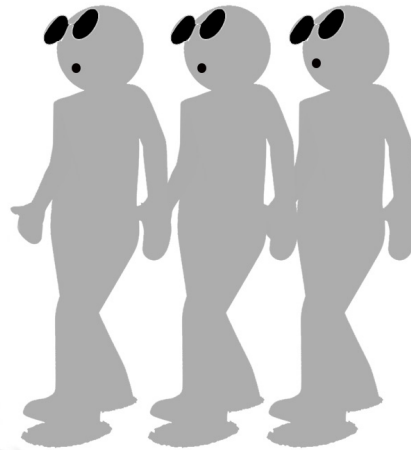
ТВОЈЕ паре – право

водич за
грађане
кроз буџет
града Краљева

Како су локалне самоуправе „одвикане“ од управљања имовином?

ПРИРОДНА БОГАТСТВА НА РУБУ ИНТЕРЕСОВАЊА!

Усвајањем Устава из 2006. године, Закона о локалној самоуправи, а потом и Закона о јавној својини (2011. године) створени су законски предуслови да град Краљево, као и остале јединице локалне самоуправе, поврати на управљање значајни део своје имовине која је локалним самоуправама „одузета“ изменама Закона о средствима у својини Републике Србије. Те године је тадашња власт предвођена Слободаном Милошевићем, када је схватила да је губитак власти у највећим и најбогатијим локалним самоуправама реалност, донела закон којим је сву имовину општина и градова „преписала“ на централни ниво власти. Чланом 8 поменутог закона речено је: „О прибављању и отуђењу непокретности које користе државни органи и организације, органи територијалних јединица и друге организације из члана 1. тачка 2) овог закона, одлучује Влада Републике Србије. О давању на коришћење, односно у закуп, непокретности које користе државни органи и организације одлучује Влада Републике Србије. О давању на коришћење, односно у закуп, као и о отказу уговора о давању на коришћење, односно у закуп и стављању хипотеке на непокретности које користе органи територијалних јединица и друге организације из члана 1. тачка 2) овог закона, одлучује орган утврђен законом, односно статутом територијалне јединице и друге организације, уз сагласност Републичке дирекције за имовину Републике Србије (у даљем тексту: Дирекција).“ И лаику је јасно да су, на овај начин, локалним самоуправама одузета права располагања и вођења активности које би за исход имале стављање имовине у функцију јачања развоја и јавних прихода. Уместо да управљањем имовином буду остваривани неки унапред дефинисани, развојни, циљеви попут, рецимо већих прихода и мањих расхода буџета, бољих економских услова за приватне предузетнике који користе имовину локалне самоуправе и слично, менаџменти локалних самоуправа

(и политички и менаџмент управе) су „ослобођени“ тих брига. Грађена је пракса успостављања што бољих политичких и персоналних веза са онима из врха власти који се баве дистрибуцијом високоцентрализованих прихода. Уместо да се афирмишу и развијају вештине у управљању имовином у функцији развоја пожељан модел постају јаке везе и политичка припадност. У тако креираном амбијенту интересовање за природна богатства на својој територији и њихово

стављање у функцију развоја и јачања јавних прихода било је на рубу интересовања. А она, природна богатства, била су препуштена на милост и немилост појединачних и партикуларних интереса који су, вођени искључиво логиком профита, остављали велике последице по животну средину и комуналну, путну, инфраструктуру пре свега. Треба ли нам боља аргументација од измењених крајолика крај река са који се експлоатишу водни наноси попут, рецимо, Западне Мораве или података да је износ наплаћених накнада по основу експлоатације водних наноса на територији града Краљева у 2014. години је био само 319.510,21 динар за пријављених 13270 м3, а у 2015. години 1.023.669,69 за пријављених 10558 м3. И та скромна средства су завршила, у складу са важећим прописима, у буџету Републике. Додамо ли оване и чињеницу да смо пре тога, деценијама уназад, имали уставну категорију друштвене имовине и навика изграђених у поступању са њом ето разлога за чињеницу да пописи имовине локалних самоуправа и после више пута померених рокова до коначног, крај 2015, још увек нису завршени у огромној већини градова и општина. Наравно и у Краљеву! Зато се, као логично, намеће питање како се може планирати и остваривати приход од имовине ако не знаш чиме све располагаш, а тек не знаш у каквом је то стању. Но, о томе више у причи о пољопривредном земљишту у власништу града Краљева.

пројекат
финансира / пројекат
спроводе

КВ НОВОСТИ
Online

